

ST PAUL YURUYUSU 1. AYAK

AKSU/ANTALYA – SUTCULER/ISPARTA

Baslangic	14 Nisan 2012
Bitis	20 Nisan 2012
Katılımcılar	Ural Akın, İbrahim Kıyak, Nedim İpekel
Toplam süre	42 saat (sadece yuruyus süresi, arac geçişleri harıctır)
Hava	Genelde acık ve güneşli, sadece bir gün fırtına derecesinde şiddetli ruzgar ve yağışlı, gündüzleri 20-30, geceleri 5-10 dereceler arasında
Malzeme	Standart kamp malzemeleri, hiç bir teknik malzeme veya kask kullanılmadı.

14 Nisan 2012 Cumartesi 1. Gün Perge-Akcapınar 6 saat (kısmen araçla)

Sabiha Gokcen'den kalkacak olan 09:50 ucamızın yaklaşık 1 saatlik rotasının ardından 11:40 gibi Antalya'ya vardık. İyi haber, hiç fazla bagaj ücreti ödemek zorunda kalmamamız. Sun Expres'e teşekkürler. (Pegasus olsa gozumuzun yasına bakmaz, 1 kg'yı bile catır catır alırdı!) İstikamet Aksu. Hemen çıkış kapısının yanındaki duraktan kalkan belediye otobusleri şehir merkezine dek gidiyor, yol üstünde bizi Aksu'ya giden minibüslere binmemiz için uygun yerde bırakmasını otobüs soforüne söyledikten sonra bekleyişe geçiş ve uzun bir bekleyiş sonrası hareket başlangıcı (otobüsler yarım saatte bir kalkıyormuş, gelecek sefere önce duraktaki tarifeyi incelemek için kafanın derinliklerine bir not ılıstırılmış oldu böylece) . Ve 5 dk içinde otobüsten inişimiz, yolun karşı tarafına geçerek doguya Alanya yönüne dogru giden minibüslerden birine hemen binişimiz ve 10 dk sonra Aksu'dayız. Öğle yemegini yola çıkmadan yemeye karar vererek, hemen yakındaki bir pıdecide karnımızı doyurduktan sonra St Paul yolu Aksu-Sutculer ayagı için yuruyusumuze başladık, hareket saatimiz 13:30

Perge antik şehrine dogru arac yolunun kenarından yurumeye başladık ve ilk kırmızı-beyaz yol işaretlerimizle de karşılaştık. 15-20 dk sonra hemen yolun iki tarafına dağılmış Perge harabeleri karşımızdaydı. Sırt cantalarımızı uygun bir yere bırakarak harabeleri kısaca dolastık. Çok büyük bir gymnasium var, amfityatro restorasyonda olduğundan gırısı yasak ama yurdum insanından uygun dille rica edince sagolsunlar bizi kırmadılar "2 dk" bakıp cikma iznini kopardık, 7-8 işçi çalışıyor bu hızla o restorasyon 10 yıl sürerse hiç sasırtıcı olmaz, bu arada "restorasyon" kapsamındaki bu binlerce yıllık tarihi amfityatronun içinde traktor ve romork var ama olur o kadar artık..

Fazla vakit kaybetmeden yuruyuse devam ederek gün sonu hedefimiz olan Akcapınar'a dogru hareket ettik. Kate Clow'un rotasında bu parkur Kursunlu selalesinden geçerek Gululuk'a devam ediyor, buradaki nehir üstündeki regulörden geçerek Akcapınar'da son buluyor. Fakat biz (rota araştırma sorumlulugunu üstlenen Ural'ın yerinde önerisi dogrultusunda) Gululuk'a dek araçla gitmeye niyetliyiz. Cunku rota Gululuk'a dek bu ıslak asfalt yolun hemen kıyısından veya yakınından gittiğinden bize çekici gelmedi, ayrıca Kursunlu selalesinin fazla bir çekiciliği olmadığını da soyluyordu Ural. Aksu'da pıdeciden 15-20'dk da bir koy minibüslerinin geçtiği bilgisini almamıza ragmen 1 saati askın anayolda yurumemize ragmen hiç koy minibüsüne rastlayamadık, yoldan gecen araçlar da otostop çekmemize ragmen durmamakta ısrarlı. Bu bölgede her taraf seralarla dolu ve ufaklı-buyuklu araçlar bos kasalarla giderek, kasalarını sebze-meyve ile doldurmuş şekilde Antalya yönüne geri donuyorlar. Sonunda bir seranın onunde yavaslayan bir kamyoneti durdurarak, ufak bir ücret karşılığında Gululuk'a dek bizi bırakması için razı edebildik. Yarım saatin biraz altında Gululuk'a vardık, arac bizi burada regülatorun hemen yanına dek bıraktı.

Burada Aksu çayından gececeğiz, Nisan-Kasım ayları arasında kıtapta anlatılana göre yuruyerek geçiş yapılabilir. Dere burada oldukça geniş, regülatorun genişliği 100-150 mt arasında olduğunu tahmin ediyorum, etraftaki tarlalara kanallarla su dağıtımı için yapıldığı muhtemel, ısın enteresanı bu koca yapıda görevli bir allahın kulu goremedik. Regülatorun yaptığı setten yurumek için beton yapının kenarındaki 5-6 metrelik dimdik metal merdivenden nehre iniş sırt cantalarıyla biraz zor olsa da, aşağıya inerek setin üstünden yuruyusumuze başladık. Aşağı inmeden evvel bir kac koylu cocugun buradan geçtiğini gormenin bize verdiği rahatlıkla yuruyusumuze başladık ancak sırtlarda 15-20 kiloluk cantalarla, hızlı akan bir derenin içindeki yaklaşık 50cm genişliğindeki bir setten geçtiğimizi de gozonune almakta fayda var, beton setin üstündeki kaygan yosunlar da cabası. Su ayak bileğinin yaklaşık bir karış üstünde olduğundan

ayakkabılarımızı çıkararak batonların da desteğiyle yuruduk , su yüksekliği diz hizasını astığında buradan gecmek pek mumkun olmayabilir. Dere suyunun dusuk sıcaklığı kısa surede ayaklarımızı dondurdu ve 100-150mt'lik mesafe de oldukca uzun kamp yukuyle gecis icin. Neyse kazasız belasız karsiya gectik ve nehrin diger tarafında biraz once indigimiz ince metal merdivenlerin aynısını tırmanarak ,beton yapının ustunde kısa kuruma molası sonrasında

ayakkabılarımızı giyerek yuruyuse devam ettik. 100-200 mt toprak yolda ilerledikten sonra, sola saparak biraz daha ilerlemistik ki , karsımıza gecilmesi gereken bir dere daha çıktı, su cok yuksek degil ama ayakkabılarla gecilemeyecek kadar derin. Tekrar ayakkabı çıkarma, sandaletlerle dereyi gecme, ayakları kurutup ayakkabıları giyme derken yagmur da hafiften baslayarak ortalığı daha da senlendirdi ☺

Dereyi gectikten sonra hafif saga yönelerek karsımızdaki hafif egimli araziye dogru yuruyuse basladık. Bozuk koy yollarından, cok ufak (koy bile denilemez) bir yerlesim yerinden gecerek rotadaki izleri takip ederek meyve bahcelerinin yanındaki sulama kanallarını yanımıza alarak duz arazilerde ve meyve bahcelerinin arasında yuruyusumuze devam ettik. Dalında taze portakal ve limonların da tadına bakarak 18:00 gibi Akcapınar koyunun hemen altındaki yol ayırımına geldik, burada rota koyun icine girmeden devam ediyor ancak aksam yaklastığından kamp yeri ve su temini icin koye gitmeye karar verdik. Tam bu noktada yolun sagında macera kampı tarzında turistik bir tesis var. Celik halatlar, tahta kopruler, halatlar vs'den olusmus ama hepimizin simdiye dek gordugu en guzel ve genis kapsamlı parkur diyebiliriz, belki 15-20'den fazla degisik etap goze carpıyor. Antalya bolgesine gelen turistleri burada gunubirlık turlarla agirliyorlar, isteyenleri ATV veya araza araçlarıyla dogada da gezdiriyorlarmıs.

Akcapınar koyune dogru sıkı egimli arac yolunda 20 dk yuruyus sonrasında koy meydanına ulasarak pis ve kısıksız bir koy kahvesinde mola vererek çaylarımızı ıctık. Burada tanistığımız yaslıca bir koylu bize koyun hafif dışında (ve rotadan uzaklasan) cok uygun bir kamp alanı oldugunu, cesmenin de oldugunu ve istersek bızı goturebileceğini soyleyince onerisini kabul ettik. Once bakkaldan yumurta ve domates aldıktan sonra koylu amca ile yarım saatlik bir yuruyus/sohbet'le toprak bir yuruyus yolunun biraz altında, yabancı zeytin ve diger ağaçların arasında, ufak bir duzluk alandaki kamp yerine ulastık. Biraz yolumuzu uzattık ama gercekten bu sınır ve rahat kamp alanına degdi. Bugun 13:30'da baslayan faaliyetimiz yaklaşık 19:30 gibi sona erdi. 50 mt altımızda kurumus bur dere yatagi mevcut, buradaki cesmeden devamlı su akıyormus soyledigine gore. Tesekkur ederek kendisini yolcu ettikten sonra yavasca kararmaya baslayan gokyuzunun son ısıklarında cadırımızı kurduk, yumusak bir havada Ural'ın lezzetli menemenini yiyerek gokyuzu ve yıldızları bir sure seyrettikten sonra ertesi gunku uzun yuruyus icin cadırımıza cekildik.

Meteoroloji bu gece yagmur gosteriyor, esyalarımızı ıyice yerlestirdikten sonra uyku tulumlarımızdayız.

15 Nisan 2012 Pazar 2. Gun Akcapınar-Kozan 8,5 saat

Meteoroloji yagmur vermesine ragmen tufan yagdı gece boyunca. Ara ara siddetlenip zayıflayan yagmurun siddetinden uyanıp durduk. Ibrahim'in Salewa cadırı ise mukemmel bir performans gosterdiğinden esyalarımız ve biz kuru kalabıldık. Sabahın cok erken saatlerinde yagmaya devam eden yagmur moralleri hafif bozmakla birlikte 07:30 gibi siddetini yitirerek bir saat sonra durdu. 08:30 cadırlardan cıkis, kahvaltı ve rutin kamp toplanması sonrasında 10:00'da yuruyusumuze basladık, bugunku rotamız Ucansu selaleleri, Pednelissos ve son durak Kozan koyu.

Dun Akcapınar koyune girerek rotadan biraz çıktığımız icin, bize kamp yerimizi gosteren yaslıca koyunun tarifıyla (orijinal St Paul rotasıyla kesismek icin) Ucansu'ya dogru dun aksam kampa gelirken yurudugumuz toprak yoldan ileriye dogru devam ettik. Buradan dumduz gittığımız taktirde rotaya varacağımız bilgisini almistik, biraz ilerde keçilerini otlatan gocebe bir aile de aynı bilgiyi teyit edince rahatlayarak yolumuza devam ettik ama rahatlığımızın yanıltıcı olduğu 1-2 saat sonra ortaya çıktı ☺

Dumduz gittiği soylene toprak yolda, 20-25 dk sonra karsımıza cikan bir yol ayırımında , haritaya gore bir mantık yuruterek saga saptık, rotanın dışında da oldugumuzdan dogal olarak kırmızı/beyaz isaretler de yoktu. Kate Clow'un kitabındaki belli baslı GPS noktalarını Ural GPS'e girmisti ve en yakın GPS noktası da saga dogru gozukuyordu. Fakat yaklaşık 1 saat sonra GPS'le sonraki noktadan daha da uzaklastığımızı gorunce, hatalı rotada oldugumuz kesinlesti. Bu rota boyunca bir cok kez karsılasacağımız bir durum olacaktı ilkerki gunlerde. 1 saattir yokus yukarı yurudugumuz yoldan geriye donerek yanlis yone saptığımız yol ayırımından dogru yone

yanı sola, vadinin hafif içine ve aşağıya doğru giden yolda yürümeye başladık. Kazandığımız irtifaları kaybetmemize hayflanırken, vadinin aşağısında bir koprunun kenarında bir başka yol ayrımıyla karşılaştık, burada İbrahim sola Ural'da sağa saparak işaret ararken ben de iletişim sağlama amacıyla beklemeye başladım. Genelde bu rutin sonraki günlerde de bu şekilde devam edecekti. 15 dk kadar sonra Ural'ın kırmızı/beyaz işaretleri görmesiyle, sağ yonde harekete geçtik, bu sapakta hiç işaret olmadığından bir baba yerleştirerek bizden sonraki yürüyüşçülere yardımcı olmaya çalıştık. Doğru rotayı bulmanın rahatlığıyla hafif yukarı eğimli bir şekilde yürüyerek 13:30 gibi Ucansu 1 selalesine ulaştık. Burası yaklaşık 40-50 mt'den gurul gurul suların aktığı, altında da yine yaklaşık 70-80 mt çapında güzel bir doğal yuvarlak havuzun olduğu doğa harikası bir yer. Hemen yanbasında büyükçe ama doğayla uyum içinde, ahşaplardan yapılmış bir turistik tesis var. İnşaat halinde bir ufak köprü ve bir kaç gölet ile yaklaşık 100 kişinin yemek yiyebileceği üstü kapalı ama yanları açık, bir lokanta da var. Burada 10-15 kişi hummalı bir halde çalışıyordu, Ekim ayında Antalya bölgesindeki çok şiddetli yağışlarda tesisin tamamen sular altında kaldığını, köprülerin ve diğer bir çok yapının yıkıldığını ve su anda tamir ettiklerini öğrendik. Sonraki günlerde gittiğimiz bir çok yerin daha aynı selden çok zarar gördüğünü, hatta Haskızılören koyunda birkaç kişinin sele kapılarak hayatını kaybettiğini öğrenecektik. Selalenin altındaki buz gibi doğal gölçüğe girip serinledikten sonra, tesistekilerin demledikleri çayı içerek bir süre dinlenerek 14:45'de tekrar yola koyulduk. Gölçüğü solunda kalan büyük lokantanın hemen arkasındaki dik bir toprak patikadan yürüyüşe başladık, bir süre sonra sırta çıkarak yürüyüşe devam ettik, bu bölümde selaleyi besleyen kollar küçük büyük göletler de oluşturmış. Yukarı çıktıkça arkamızda Antalya'ya doğru manzara da ortaya çıkmakta. Bu bölümde genellikle işaretler sık, bir kaç yer dışında fazla rota problemi yaşamadık, 17:30'da Pednelissos antik kentine ulaştık. Burada sırt cantalarımızı keçilerini otlatan bir koylu emanet ettikten sonra yarım saat kadar kalıntıları gezdik. Pednelissos sırtını bir dağın yamacına yaslamış ve aşağıdaki ormanlık yamaçlara, düzlüklere hakim alanda kurulmuş bir şehir, yaklaşık 720 mt irtifada, hiç bir restorasyon çalışması yapılmış gibi gözüküyor, fakat yurdum insanının "arkeolojik sevgisi" ara ara gördüğümüz derin çukurlarda aranan hazine cabalarıyla kendini belli ediyordu. Çoğu yer bitkiler, ağaçlar kaplamış ama büyük bir yerleşim merkezi olduğu açıkça belli, bir kaç yerde büyük taşlara işlenmiş insan figürleri görebildik. 18:00'de buradan ayrılarak hemen aşağıda gözüken Kozan koyuna toprak yoldan yarım saatte indik. Kozan yaklaşık 600 mt yükseklikte ufak bir köy, bakkal göremedik ama burada bir pansiyon olduğunu biliyoruz (Pednelissos Pansiyon), yol bizi kendiliğinden oraya götürdü zaten. Oda, akşam yemeği ve sabah kahvaltısı için istenen 35 TL bize makul geldi ve kalmaya karar verdik. Emekli öğretmen bir karı-koca çift tarafından işletilen ufak bir köy pansiyonu, avlunun etrafında değişik tür tavuklar, horozlar, kazlar, sulunler kol geziyor. Sabah 10:00'da başlayıp 18:30'da biten yürüyüşümüz toplam 8,5 saat sürdü, 135 mt'den başlayıp 720 mt'ye dek çıkıp 600'e indik, gün boyunca hiç yağmur yağmaması iyi oldu. Pansiyonda 2 tane 3 kişilik oda ve gerekirse kalabalık grupların kalabileceği büyük bir salonvari bölüm var, üst katını da yazın sıcak havada kalınabilmesi için yanlarını açık bırakarak sadece üstünü kapatmışlar, yerlere minderler vs atılmış. Ev sahibimiz saz da calarak gece yemekte biraz bizimle sohbet etti, medeni ve guleryuzlu bir karı-koca, hatta galiba saz calmaya doyamamış olacak ki sabah kahvaltısı ederken de bize saz calıp turku söylemeye devam etti, biz de böylece hayatımızda bir ilk yaşamış olduk. Saz eşliğinde kahvaltısı!

16 Nisan 2012 Pazartesi 3. Gün Kozan-Haskızılören 9,5 saat

Sabah 07:45 kalkış, ve saz eşliğinde bir kahvaltısı sonrasında, ev sahibimiz bizi aracı ile 10 dk mesafedeki Belen yol ayrımına bıraktı. 09:30'da hareket ederek yürüyüşe başladık, 15 dk içinde Belen koyuna vardık, burası köy denilmekle birlikte aslında su anda sadece 2-3 evde ikamet edilen ufak bir mezra. Belen'den sonra orman içinde hafif yükselerek, ormanlık alanın ortasındaki çok büyük bir açık alana ulaştık ve burada sağımızda kalan eski bir kulubenin yine sağından orman içindeki geniş toprak yola saptık. İlerde arac yoluyla kesişim noktasından sola saparak yavaşca yükselmeye başladık. Daha ilerdeki yol ayrımında ise sağa Bozdoğan koyuna belirgin toprak arac yolundan ilerleyerek irtifa kazanmaya devam ettik. Kitaptaki rotaya göre Bozdoğan'a varmadan sağımızdaki ormanlık yamaçların içine girmemiz gerekirken birlikte, işareti göremediğimizden olduğumuz yolda devam ettik ve Bozdoğan koyuna ulaştık (12:30 850mt irtifa) Burada karşılaştığımız, keçilerini otlatan yaşlı bir köylü kadın bize işaretleri gösterdi ve bunları takibe başladık. İşaretler hemen karsımızdaki tepenin yamacında baslıyordu. Haritaya göre de bu tepeyi sola kıvrılarak

(kuzey-kuzeybatı yönünde) asmamız gerekiyor. Tepeye tırmanarak, 960mt'de kısa bir mola verdikten sonra yuruyuşumuza devam ettik fakat mola yerinden sonrasaretler bizi saga goturmeye başladı, kısa bir süre yükseldikten sonra hafifce inise gecince rotadaki bu farklılığa anlam verememekle birlikte, işaretleri gordüğümüzden takip etmeye devam ettik. Zamanla işaretler de seyreklemeye başladı ve biraz evvel geldığımız vadiye doğru donerek aşağıya inmeye devam ettik, karışıklığa fazla açıklama getirememekle birlikte, tepenin solundan değil sağından da bir geçit olabileceğini düşündük (kıptadaki anlatılan rotalarla, sahadaki kırmızı/beyaz işaretler arasında zaman zaman başka farklılıklara da rastlamıştık) Fakat inis devam ederek sonunda ormandan geniş bir toprak yola ulaşınca acı gerçeğe karşılaştık, evvelce geçtiğimiz toprak yolda Bozdoğan koyunun hemen aşağısındaki noktaya geri gelmiş ve dünkü gibi yine 1,5 saat kaybetmiştik! Burada rota konusunda aramızda konuşurken, indığımız patıkaya dikkatlice bakınca buradaki yukarı doğru olan işaretin zar zor farkına vardık. Burası aslında Bozdoğan koyundan hemen önce ormana girmemiz gereken noktaydı, aşırı yağışlar ve seller işaretleri bozunca bu noktayı kaçırmış ve buradan yukarı çıkacağımız yerde ilerden işaretleri ters yönde takip ederek saga doğru büyük bir kavis çizerek aşağı inmiştik.

Tekrar Bozdoğan koyuna gittiğimizde demin konuştüğümüz yaşlı teyzenin kocasıyla konuşurken, kendisi bizi evine buyur etti. Burada çay içip, taze koy ekmeği ve yogurt yedikten sonra 15:00'da bu sefer yaşlı amcanın eşliğinde yola çıktık, bize tepenin yarısına dek rehberlik etti. Doğru rota gerçekten de bizim ilk tahminimizde olduğu gibi yukarı ve sola doğru kuzey-kuzeybatı yönündeydi. Yaklaşık 40 dk'da 300 mt irtifa alarak, 1.150 mt'de tepenin en üst noktasının biraz altındaki pınarda su içtikten sonra, 1.175 mt'de tepenin sırtına ve yolumuzdaki en yüksek noktaya ulaşip saga kıvrılarak tepenin ardına geçmeye başladık.

Yaklaşık 5-6 mt'lik genc cam ağaçlarının olduğu bir ormandan hafif bir eğimle aşağıya doğru inise başladık (16:00) Bir süre sonra ormanı kesen bozuk bir toprak yola ulaşınca buradan sola saparak toprak yolu takip ederek yaklaşık yarım saat sonra Karatas koyuna ulaştık. Takip ettiğimiz toprak yolu enine kesen (sol-sağ ıstıkametine) bozukca bir yol ve geldiğimiz yönün devamında, karşı yönümüze yokus yukarıya doğru çıkan bir rampadan oluşan 3 yolun kesisi şeklinde bir kavsak mevcut burada. Biz de belirttiğim gibi karşı yönümüzdeki rampadan yokus yukarı çıkarak devam ettik, zaten Karatas koyu karşımızda bariz bir şekilde gözüküyor. Koy sırtını tepeye yaslamış, ufak bir yerleşim merkezi. Rampadan 100-200mt kadar çıktıktan sonra, saga saparak koyun altından geçerek yolumuza devam ettik. Buradan itibaren genellikle tepeler solumuzda kalacak şekilde, saga doğru hafifce eğim yukarı giderek birkaç tepeyi travers geçtik. Bu şekilde yuruyerek yaklaşık 2 saat sonra asfalt yolla kesitlik ve hemen sağda Haskızılören tabelasına ulaştık. Yalnız bu 2 saatlik yuruyuşun son 20 dk'lık kısmında rota oldukça dik, büyük kayalardan aşağı iniyor, kaya inisleri çok zorlu olmasa da kamp yukuyla inerken dikkatli olmak gerekli.

Asfalt yolda hemen sağda Haskızılören tabelasını gordüğümüz yerde, saga yokus aşağı bir sapaktan bozukca bir araç yolu devam ediyordu. Biz de bu noktada koye sağdaki yol ayrımından aşağıya doğru gidilerek mi ulaşılacağı veya buraya sapmadan ana yoldan (rotadan gelis yönümüze göre sola doğru) devam edilerek mi ulaşılacağı konusunda kararsız kaldık. Önce 15-20 dk kadar saga saparak yokus aşağı yurumemize rağmen aşağıya yolun devam ettiği yerde, oldukça aşağılarda birkaç ev çatısı dışında birsey göremeyince, gerisingeri yokus yukarı çıkarak tekrar ana yola ulaştık ve buradan ileriye düz olarak devam ettik ve 20dk'lık bir yuruyuş sonrasında Haskızılören koyuna ulaştık. Burada öğrendiğimiz kadarıyla geride gordüğümüz levhadan saga aşağı doğru gidilen sapaktan koyun bir mahallesine ulaşılıyor.

Haskızılören koyu, yuruyuş yönümüzden bakıldığında, arkasını sol yönde tepelere yaslamış olan küçük bir yerleşim yeri. Bakkal bulunmuyor, burası da geçtiğimiz Ekim ayındaki sel sonucunda oldukça hasar görmüş, 5 kişi selde hayatını kaybetmiş ve koy okuluna giden köprü yıkılmış.

Koyun hemen girişinde (asfalt yolun sağında) cesmenin altındaki ufak çimenlik setlerde kampımızı kurduk. Bugün özetle 9,5 saatlik bir yuruyuş sonrasında 19:00'da Haskızılören'e vardık. 650mt irtifadan başlayan yuruyuşta, 1.175mt'ye dek yükseldikten sonra 1.050mt'de kamp attık.

Yuruyuş boyunca sıklıkla cesme gordük, dolayısıyla gelecekteki yuruyuşçuların aşırı su tasmasına gerek yok (Nisan ayındaki durum).

17 Nisan 2012 Salı 4. Gün Haskızılören-Yıldız 7saat 45 dakika

07:30 kalkış sonrasında 09:15'te yuruyuşa başladık. Hemen kampımızın yanındaki cesmeden su ıkmalı yaparak mataralarımızı doldurduk. Başlangıçta koyun içine doğru giden ana yolda çok kısa yuruduktan sonra

sol kolda, camiye gelmeden 50-100mt evvel, soldaki diğer bir cesmenin yanında kırmızı/beyaz işaretleri görerek, sola saptık ve koyun arkasındaki yamaçlara/tepelere doğru kuzey-kuzeybatı yönünde yürüyüp yavaşca irtifa almaya başladık. Koyden sola doğru bakıldığında zaten makul olan rota, tepelerin arasındaki bariz bel şeklinde kendini göstermekte. İki tepe arasındaki ağaçlıklı sırt, geçit olarak belli oluyor, soldaki tepenin üstünde mermer madeni var. Yukarıya doğru devam ederken kısa sürede, evler sona erdi ve teraslı bahçeler arasından çıkışa devam ettik. Çıkarken iki tepenin tam ortasından değil de, sağdaki tepeye biraz daha yakın giderek 1.400mt'ye dek çıktık ve tepenin sırtına ulaştık (10:45). Çıkış sırasında su temin edilebilecek bir çeşme var. Sırttan bakınca, karşı tepedeki mermer madeni (aşağıdan yanı koyden bakıldığında solda kalan tepe olmakta) acıkça görülüyor, maden etrafındaki tüm dağı yavaşca yiyor ve görüntü ıçler acısı maalesef. Sırttaki bu noktadan sağa doğru dönerek, tepenin altından traverse devam ettik, fazla bir irtifa kaybetmeden yaptığımız yürüyüşte ikinci bir çeşmeyi geçtikten sonra solda hafif aşağıda kalan toprak yolu kestik ve buradan sağa devam ederek bariz geniş toprak yolda devam ettik. Yavaş yavaş yüksek ağaçlarla kaplı, ormanlık bir bölgeye girmiş olduk böylece. 11:45'te ormancılar tarafından yapıldığını tahmin ettiğimiz, yolun solunda kalan ahşap bir sundurma ve yanındaki çeşmeyi görünce, burada erken bir öğle yemek molası vermeye karar verdik. Çeşmedeki soğuk su ve ağaçların gölgesi altında, çayımızı da içtiğimiz 45dk'lık bir yemek molası sonrasında 12:30'da hareket ettik. Devam ettiğimiz toprak yolda, yukarıya doğru yürüyerek yaklaşık 1.450mt'ye dek çıktık. Bu bölgede giderek ormanın yası büyüyor ve yaşlı-büyük ağaçlar artıyor. Sağımızda dik yamaçlar var ve yola sık sık büyük kayalar düşmüş, hatta yer yer yolu neredeyse araç geçisine tamamen kapatmış. Takip ettiğimiz çok bozuk toprak yol genel olarak sağa doğru bir rota çiziyor ve sağ yandaki birkaç tepeyi katediyor, hatta bir tepeden geçmek için yol inşa edilirken, tepe tamamen oyulmuş/patlatılmış.

Sık sık ırılı-ufaklı pınarlar/dereciklerden devamlı sular akmakta, bunlardan büyükçe birinde, taşların doğal bir su havuzu oluşturduğu ufak bir selalecinin altında, sıcaktan da oldukça bunaldığımızı da gözönüne alarak 13:30 gibi bir serinleme molası verdik, böylece 4 gündür ilk kez kendimizi temizleme imkanı da bulmuş olduk. Buz gibi dağ sularında serinledikten sonra 14:00'da tekrar yola koyulduk ve yine hafif yukarı eğimde devam ederek bugünün en yüksek irtifası olan 1.520mt'ye dek ulaştık. Çevre hala yaşlı ve yer yer olmekte olan ağaçların oluşturduğu ormanlık bir araziden oluşmakta. Bu noktadan sonra yavaşca eğim yokmuş aşağı olmaya başladı. Bir süre sonra (14:45) hiç bir tabelanın olmadığı bir yol ayrımına ulaştık. Bu aynı zamanda saatlerdir yürüdüğümüz çok bozuk ve geniş toprak yoldaki girdüğümüz ilk sapaktı. Dağılarak, her iki yönde birkaç yüz mt yürüyerek kırmızı/beyaz işaretleri aradıysak da bulamadık. (Bu yöntem genellikle işaret gormediğimiz ve kararsız kaldığımız her ayırmda onlarca kez yaptığımız bir uygulama oldu tüm faaliyet boyunca) Soldaki yol vadiden aşağıya doğru inerken, sağdaki yol yukarıya ve sağdaki tepelere doğru devam ediyordu. Soldaki yol, aşağıdaki vadiye Yıldız koyune gitmek için bize daha mantıklı geldiğinden buraya sapmaya karar verdik. (İlerde anladığımız üzere bu kez doğru yolu seçmişiz☺) Aşağıya doğru hafif eğimde inise devam ederken, (gerideki sapaktan yaklaşık yarım saat sonra) girdüğümüz bir çoban sayesinde doğru yolda olduğumuzu ve Yıldız koyune doğru gitmekte olduğumuzu teyit edebildik. Gerideki sapakta, sağa doğru giden yol, Gümü adlı başka bir köye gidiyormuş. Saat 17:00'de Yıldız koyune ulaştık (1.005mt). Koyun hemen girişinde sol koldaki ilk evden (tek katlı beyaz boyalı), Gursel adlı bir köylüden yumurta ve ekmeğin satın alarak çay içtikten sonra yaklaşık 200mt geride, (köye girerken sol kolda kalan) girişini çitle kapatılmış ama kullanılmadığı izlenimi veren bir alanda, harap bir ahşap kulubenin hemen yanında kamp attık. Girişin yine 100mt girişinde, yolun üstünde sol kolda bir çeşme bulunmakta.

Bugün özetle sabah 09:15'te başladığımız yürüyüşümüzü, 17:00'de tamamlayarak 7 saat 45dk yürüdük. 1.050mt irtifadan başlayarak, 1.525mt'ye dek yükseldik ve yaklaşık 1.000mt'de Yıldız koyunde günlük faaliyetimizi sonlandırdık. Yıldız koyunde bakkal yok. Bugünkü yürüyüş boyunca, yine dün olduğu gibi, sıklıkla çeşme girdük, dolayısıyla gelecekteki yürüyüşçülerin aşırı su taşımalarına gerek yok (Nisan ayındaki durum).

Bugün yürüdüğümüz rota, özellikle 11:00'den itibaren olan kısmı, tüm faaliyet boyunca yürüdüğümüz en ısız fakat güzel bölgelerden biriydi bence.

Meteoroloji bugün için saganak yağış bildirdiğinden, geceden cadırımızı sıkıca sabitleyip ıyice gerdirmistik ancak sansımıza gece yağış olmadı. Sabah da kalktığımızda hafif ruzgar olmakla birlikte kahvaltımızı acıkahca- vada rahatlıkla yapabıldık ancak 08:30 gibi ruzgar siddetini arttırmaya basladı. 09:15'te hareket ederek Yıldız'dan ayrıldık. İstikamet Candır. İlk Yıldız koyunun hemen ustunde olmak uzere bu bolgede de birçok mermer ocagı var, hatta koyun hemen ustundeki mermer ocagında gece bile çalışmalar devam ediyor. Koylu bu durumdan sıkayetçi olmasına ragmen resmi yollardan bir sıkayetleri de olmamış anladığımız kadarıyla. Koylerde giderek azalan ve yaslanan, eğitimsiz nüfus sebebiyle de, ne yapabilecekleri konusunda bir birlik ve bilinc de olusmamış maalesef.

Toprak yoldan baslayıp Yıldız koyunun içinden gecen rota, Kate Clow'un işaretlerini gördükçe yer yer toprak yoldan ayrılarak ufak patikalara sapmakta ancak sonrasında yine Candır'a inen toprak yolla kesismekte. Vadiden asagiya doğru giden toprak yol daha hafifce bir eğimle inmekte, patikalar ise vadiyi genellikle biraz daha dik bir açıyla kesiyor ama yine de rahat bir yürüyüş sağlıyor. İnerken zaten Karacaoren baraj gölü bariz bir şekilde aşağıda gözüküyor, Candır ınis yönünde barajın sağında kalmakta. Bu şekilde hep yokus aşağı inerek 2,5 saat sonra 11.45'te Candır'a vardık. İrtifa 450mt. Yoldan iniste solda kalan bir köprüden geçerek Candır'a girdik. Burası faaliyetimizin basından beri gördüğümüz en büyük yerleşim yeri. Karacaoren baraj gölü kıyısında, 3-4 bakkalı ve kahvehanesi var. Biz de bir kahvede 45dk kadar dinlendikten sonra 12:30'da tekrar hareket ettik ve tabelarla da gözüken Yazılı Kanyon'a doğru asfalt yoldan yürüyüşe geçtik, bu yol aynı zamanda Sutculer'e de gitmekte. Bu ana dek bızleri rahatsız etmeyen ruzgar giderek siddetlenmeye ve hava bozmaya basladı. Artık ağaclar giderek ruzgardan eğiliyor, ufak dallar kırılarak yola dusuyor, yağmur ara ara cıselemeye baslıyordu. Biraz ilerde sağ kolda Yazılı Kanyon tabelalarını takip ederek ana yoldan ayrıldık (yanlış hatırlamıyorsam, sapagın hemen yanında ufak bir camı ve mezarlık bulunmakta) ve Candır'dan itibaren toplam 45dk'lık yürüyüş sonrasında Yazılı Kanyon'un girişine vardık. (Candır-Sutculer asfalt yolundaki Yazılı Kanyon sapagından Kanyonun girişine yaklaşık 2-3 km) Burada Ucansu selalelerinde olduğu gibi güzel ve doğayla uyumlu bir ortam ve tesisler bulup, burada gecelemeği planlıyorduk (Kate Clow kitapta birkaç tesis olduğunu belirtiyor) Ancak sadece tek bir lokanta ile karşılaştık ve o da sezonu acmış gibi görünmüyordu, hiç müşteri olmadığı gibi sadece bir garsonla karşılaştık. Lokantanın etrafındaki alan, nehri yaklaşık 50mt ilerisinde, kurumuş toprak zeminli ve görsel açıdan hiç bir çekiciliği olmadığından burada gecelemeğe karar verdik. Bu kararı vermemizde olumsuz hava koşullarının da etkisi oldu. Her an gelmesini beklediğimiz siddetli yağmurda bu zemin camur deryası olacaktı. Ruzgar da siddetini giderek arttırarak neredeyse fırtına seviyesine ulaşmaktaydı. Ancak ne yapacaktık bundan sonra? Saat 13:30 olduğundan, bu saatten sonra Kanyon rotasına da giremezdik (Kate Clow rehber kitaba göre Yazılı Kanyon basından Sutculer'e gidis yaklaşık 9 saat) Bunun üzerine aramızdaki hararetlili! gorus alisverisi ve Sutculer'deki Karacan Otel'in sahibiyle yapılan birkaç tlf gorusmesi sonrasında hibrit bir seçim yaptık. Bugün araçla Sutculer'e giderek otelde geceleyecek, yarın sabah tekrar araçla sabah erken su anda bulunduğumuz Yazılı Kanyon girişine gelecek ve Yazılı Kanyon-Sutculer rotasını yürüyerek (üstelik kamp yukumuz olmadan☺) yine Karacan Otel'de geceleyecektik.

Karacan Otel'den Kate Clow'un kitabında bahsedilmekteydi ayrıca Candır'daki kahvede bızlerle sohbet katılan yaşlı amca da bu oteli önererek telefonunu vermişti bızlere. Otelle yaptığımız tlf konuşmasında gecelik ücretin kısı bası 35TL oda+kahvaltı olduğunu öğrenmistik.

Yazılı Kanyon girişindeki lokantadan, Candır-Sutculer yoluna donerken lokantadaki garsonun önerisi üzerine kestirme bir patikadan gittik. Lokantadan çıkışta nehri solumuza aldığımızda, hafif sağda 50-100mt kadar ilerde, yer yer değişen genişlikte (2-10 mt arasında) bir su kanalı bulunmakta. Patika da bu su kanalını hemen yanbasından takip ederek, ilerde hemen yol ayrımındaki caminin yakınlarına çıkıyor. Bu patikada yaklaşık 20-30dk yürüyerek asfalt yolun hemen yanındaki camiye ulaştık. Bu sırada yağmur giderek siddetlenmiş ve bardaktan bosanırcasına yağmaya baslamıştı., fırtına siddetindeki ruzgar da cabası!

Candır-Sutculer yolunun kenarında, caminin yanında ara ara gecen araba ve kamyonetlere otostop çekmemize ragmen, nedense☺ bızim gibi ustu bası camurlu, sakalları uzamış, sırt cantalı 3 adet yağız Türk delikanlısını bu fırtınalı havada dahi kimse arabasına almak istemiyordu. Uzun süre beklememize ragmen hiç bir aracı durduramayıp yağmurdan ıyice ıslandıktan sonra, caminin altına sığınıp Sutculer Karacan Otel'in sahibi İbrahim beyi tekrar aradık ve araçla bızı almasını rica ettik (tabi daha sonra kendisine takdim edeceğimiz hafif külliyetli siddette Törkiş Liralari karşılığında) Fakat kendisi sagolsun yarım saatte hemen gelerek bızleri aldı ve 16:00 gibi Sutculer'e 3 ıslak kedi kıvamında vardık.

Yolda ve otelde İbrahim beyle detaylı konusup etraftaki cesitli rotalar hakkında bilgi edinme fırsatı bulduk. Bu arada, bizim son bir kac saattir etkilendigimiz firtinadan oldukca genis bir bolgenin ustelik daha da siddetli sekilde etkilendigini, hatta otelinin catısının bir kısmının dahi ucugunu da ogrenmis olduk, tum yollar agac dalları ve kozalaklarla kaplıydı, kısacası sansımız yaver gitmiş ve firtinadan minimumda etkilenmistik (Daha sonra otele gelip 5 gundur ilk kez TV seyrettigimizde, siddetli ruzgarın neredeyse tum ulkeyi etkiledigini, İstanbul'da Bogaz Koprusunun dahi onlem olarak bir sure trafige kapatildigini ogrenecektik) Detaylı konusmalardan sonra, onumuzdeki gunlere ait planimizi kesinlestirdik. Birkac gece Sutculer'de kalacak, yarın sabah (Persembe) İbrahim beyin aracıyla tekrar Candır Yazılı Kanyon girisine gidecek ve buradan yuruyerek Sutculer'e gelecektik. Hem kitapta anlatildigina gore ve hem de İbrahim beyin anlattiklarından, Yazılı Kanyon gecısının zorlu etaplar ve yer yer ufak kaya tirmanisları icerdigini ogrenmistik, boylece yarınki gecısı kamp yuklerimizle degil sadece gunluk basit ihtiyaclarimizi ortaklasa tasiyacağımız tek bir sırt cantası ile yapabilecektik. Bugunku yagmur sonrasında kanyonun dik cikisli kaya etaplarında agir kamp yukuyle hareket ederek gereksiz bir risk de almamis olacaktik. İlerki gunlerde de Sutculer-Muezzinler-Sutculer ve Sutculer-Adada etaplarını da gidis donus seklinde yapacak ve geceleri Karacan otelde kalacak ve Pazar gunu faaliyetı sonlandırarak donus yoluna baslayacaktik. Kitapta da Sutculer bu rotaların tam ortasında kalan en buyuk yerlesim merkezi olarak belirtilmiş ve burada kalınabilecegi onerilmisti. Sutculer-Muezzinler-Adada etabının oldugu gunu zaten en bastan beri Sutculer'de kalıp gidis-donus yapacak sekilde planlamistik cunku Adada antik sehri tamamen arazi icinde kaldigından aracla donus imkanı bulunmuyordu. Aynı yolu geriye yurumek tatsız bir durumdu ama suremiz bir haftayla kisitli oldugundan geri donerek Sutculer uzerinden gitmeliydik (cevrede Antalya veya Isparta'ya direk ulasım yapılabilen tek yer de burası maalesef) Kararımızı verip, duslarımız aldiktan sonra Sutculer'de meydandaki ufak bir lokantada karnımızı tikabasa doldurup, İstanbul dışındaki fiyatların ucuzlugunu takdir ederek otelimize geri donduk ve hakettigimiz bir uykuya daldık.

19 Nisan 2012 Persembe 6. Gun Yazılı Kanyon-Sutculer 6 saat 45 dakika

Gece Karacan otel'de konaklayıp rahat bir uyku ceektikten sonra, sabah 07:30'da uyanarak kahvaltı sonrası 08:30'da otel sahibi İbrahim Karacan'ın arabasıyla Sutculer'den Yazılı Kanyon girisine dogru hareket ettik. Yarım saatlik yolculuk sonrasında tekrar Yazılı Kanyon'a vardık. Dun tum Turkiye'yi etkisi altına alan firtına sonrasında hava kosulları ile ilgili endiselerimiz vardı ancak sabahın erken saatlerinde hafif kapalı ve bulutlu gozuken hava umut vaat ediyordu.

Kate Clow'un kitabındaki anlatımlar, rota tanımlamaları genel olarak kafa karıştırıcı ama özellikle Yazılı Kanyon gecısının oldugu bolum daha da kotu bir anlatıma sahip kanımca, ısın enteresanı bu problem sadece cevıriden de kaynaklanmıyor, hem Turkce cevırı kitap ve hem de İngilizce orijinalinde karışık anlatımlar mevcut, fakat hem kitaptan anladığımız ve hem de İbrahim Karacan'dan son ogrendiklerimiz dogrultusunda, Kanyon gecısında iki ayrı rota mevcut.

İlk rota cogunlukla kanyonun icinden, hatta kimi zaman derenin icinden kimi zaman da derenin kıyısından geciyor ve oldukca ilerde kanyonun icinden, dik kaya cikisları da yaparak yukariya yukselıyor ve kanyonun ustune cikıyor, ancak su yuksekligi sebebiyle bu rota yaz aylarında yurumeye musaitmiş, dolayısıyla bizim geldigimiz Nisan ayında bu rotadan gecmek mumkun degil.

İkinci rota alternatifı ise, kanyonun baslangıcında derenin kıyısında giderken, hemen sonrasında yanlardaki yamaclardan yukariya cikıyor ve sonrasında yukardan devam ediyor. Biz de bu rotayı takip etmeyi planladık bugun icin.

İsleri daha da karıştırıcak bir baska unsur da İbrahim Karacan'ın bu parkura (ve Sutculer civarındaki baska yuruyus parkurlarına da) koydugunu soyledigi kırmızı-mavi isaretler. Kate Clow, St Paul yolunda kırmızı-beyaz isaretler koymuş, İbrahim bey ise kendi alternatif isaretlerini kırmızı-mavi renklerinde boyamış, bolgeyi iyi bildiginden kendi isaretlerinin (dogal olarak ☺) daha iyi bir rota oldugunu anlatti bizlere. Ayrıca kendisi isaretleri devamlı yenilediginden rahat gorunebildiklerini ve sıkca yerlestirdigini soyledi..

Kanyonun girisinde, dere kıyısındaki lokantadan 1,5 ar lt'lık sularımızı alarak hemen harekete gectik, saat 09:15, irtifa yaklaşık 500-600mt. Kanyon yuruyusu sırasında kamp yukleri ile hareket etmenin oldukca zor olacağını ogrendigimizden sırt cantalarımızı otelde bıraktık, 3 kisi icin sadece bir sırt cantası alıp, bunun icine gunluk atıstırmalık, yagmur icin dış katman, kafa lambalarımız ve ilk yardım cantasını koymustuk sadece.

Bu cantayı da gün içinde donusumlu olarak tasımaya karar vermistık ve günün sonunda bunun doğru bir karar olduğuna hepimiz hemfıkırdık. Günlerdir hepimiz sırtlarımızda kamp yüklerimizle yurudugumuzden, cantasız yuruyunca baslangıcta kendimizi yarı çıplak gibi hissettik desem yeridir, hafiften bir Red Bull kanatlandırır mısali...

Baslangıcta rota, lokantanın ilerisinden dereden yukarıya doğru basılıyor, zaten tabela da mevcut ve derenin solundan gidiyor, 10 dk kadar sonra ise, iki ayrı kopruden geçerek derenin sağından devam ediyor rota. İlk duvar yazıtlarını da burada görmeye başladık. 10-15 dk daha devam eden rota ilerde ikiye ayrılıyor, ilki düz giderek dere boyunca devam ediyor, diğeri ise sağdan yukarıya, ormanlık vadinin yamaclarına doğru çıkıyor. Biz evvelce belirttiğim gibi mevsim itibarıyla dere boyunca kanyon içinde giden rota müsait olmadığından, sağdan devam ettik. Buradan itibaren hafif-orta egimle giderek ormanlık alanın içinde yükselerek yamaclara doğru yükseldik, buradaki cam ağaçlı ormanlık alan gerçekten doğa itibarıyla görülmeye değer. Yamac boyunca yükselerek yavaş yavaş işaretleri takip ettik ve tepelere doğru yükselmeye başladık, zeminde kayalar da kendini yavaşca göstermeye başladı. Yaklaşık bir saat kadar sonra İbrahim beyin mavi-kırmızı işaretlerini gördüğümüzde bunları takip etmeye başladık, bu işaretler gerçekten çok rahat görülüyor ve oldukça sık yerleştirilmiş. Buradan yaklaşık 1.400-1.500 mt'lere dek yükselen rota en yüksek konuma çıkıyor. Sık orman ve ağaçlıkların arasından geçiyor ve ormanın derinliklerinde görece daha az yurunen bölgelerden geçiyor, bu sebeple dağ keçilerinin diskılarını sıkça gördük zaman zaman. Daha sonra tepeden aşağıya inise başladık ve saat 12:30 civarı Curuk'a vardık. Curuk adlı yerleşim yeri aslında 8-10 eski tahta evden oluşan ufakık bir yer, burada keçilerini otlatmak için kalan 2-3 koylu görebildik sadece. Yemek molamızı burada verip dinlendikten sonra Yesildere'ye doğru devam ettik, buralarda yine kırmızı-beyaz işaretleri takip ettik (anladığımız kadarıyla rotanın ortak olan yerlerine kırmızı-mavi işaretleri koymamış İbrahim bey). Yesildere 15-20 evden oluşan bir koy ama sanki hayalet şehir gibiydi kimseye rastlamadık. Burada işaretlerin ortasına koyunun biri çıt çekmiş, aşağıya devam edebilmek için soldaki bir evin bahçesine mecburen girmek zorunda kaldık. Daha sonra yolda karşılaştığımız bir muhtardan öğrendiğimize göre koyunun biri bu çıtı yeni yapmış. Burada geçtiğimiz ufak vadi sisteminde aslında toprak koy yolu bariz bir şekilde, irtifa kaybetmeden vadinin yamaclarını takip ederek devam ederken, Kate Clow'un işaretlediği rota vadinin bir tarafından aşağı inerek, daha sonra diğer tarafından yukarı çıkıyor. Bana göre bu sadece toprak yoldan gitmemek için yapılmış ama acıcası ben bir anlam veremedim, gereksiz geldi. Hatta burada vadinin yukarisına çıkarken işaretler bir koy mezarlığının duvarını takip ediyor, cesmenin hemen yukarisında toprak bir yola geliyor ama burada işaretler yine karışıyor, biz cesmenin biraz ilerisinde solda bir işaret görüp bir süre ilerleyince tekrar aşağı indığımızı ve biraz önce çıktığımız patikadan aşağı doğru hareket ettiğimizizin farkına vardık. Bunun üzerine gerisingeri yine aynı mezarlığa doğru çıkıp, cesmenin hemen üstündeki toprak yoldan bu sefer sağa doğru gidince biraz ilerde yine kırmızı-beyaz işaretleri görmeye başladık ve cesmenin yukarisına doğru rotayı göstermesi amacıyla taş baba yaptık. Bu toprak yol ilerde hafif bozuk bir araç yolu haline geldi, bir elektrik santralının yanından geçti. Yolun bundan sonrası giderek tatsızlaştı, hatta Sutçuler'e yaklaşıırken bir atık temizleme merkezinin yanından geçtiğinden son 45 dk'yı pis kokular içerisinde yuruyerek yaptık. Nisan ayında bu durumda olan bu bölgedeki pis kokuların yağmurların azaldığı yaz aylarında çok daha artacağı aşık. Saat 16:00 gibi yaklaşık 7 saatlik bir yuruyuş sonrasında Sutçuler'e vardık. Toplamda 900-1.000 mt arası bir irtifa aldık herhalde. Kanyon geçisi bizim okuduğumuz veya anlatılan kadar zorlu değildi fakat asıl zorlu bölümlerin yaz aylarında gecilen ve cogunlukla kanyon/dere içinden geçen rotada olması daha olası, yine de rotanın bu kısmını sırt cantalarımızı Sutçuler'deki otelde bırakarak yapmamız isabetli olmuş. Bizim yurudugumuz rota kamp yukuyle geçilemeyecek denli zorlu değil fakat daha uzun süreceği ve yorucu olacağı da muhakkak.

Suçuler'e vardığımızda, merkezde Cami'nin hemen karşıındaki kahvede oturarak, yorgunluk çaylarımızı içip sohbet ederken, rotanın ilerkı etaplarını değerlendirdik. Yarın Sutçuler-Muezzinler arası gunubirlik yuruyuş yapacak (rotanın bu kısmını uzaktan biraz görmüstük ve dogası bize fazla çekici gelmemisti) ve sonraki gün de Adada antik kentine giderek yine Sutçuler'e donecektik. Bu da toplam 4 gece Sutçuler'deki Karacan otelde kalmak demektik. Sutçuler (bize göre) gorsel bir özelliği olmayan, sıradan beton yapılarla dolu bir ilçe olduğundan burada 2 gece daha geçirmek hosumuza gitmemisti. Fakat burada kalmasak dahi, otobus-minibus ulaşımı sadece Sutçuler'de olduğundan rotanın sonraki kısmını bitirip yine mecburen Sutçuler'e geri yurumek zorundaydık. Ote yandan, 6 gundur yurumenin etkileri de belirlemeye başlamisti, sabahtan beri Ural'in asıl tendonu çekiyordu, İbrahim'in de emektar ayakkabısı iflas etmiş ve tabanı bugünkü yuruyuşun

sonunda dusmustu, benim de cocuklar gozumde tutuyordu. Ozetle biraz malzeme yuzunden, biraz fiziksel yorgunluktan ve biraz da mental olarak doga faaliyetine doaygunluktan bu donemki faaliyeti bitirme kararını aldık. Gelecek yıl yine Sutculer'den baslayarak Muezzinler ve Adada etaplarını yapacak ve ileriye Isparta'ya dogru devam edecektik. Artık donus planlamamızı yapmak kalmıstı, kahveye 50mt uzaklıktaki otogarda otobus sirketleriyle konustuktan sonra, Antalya'ya ilk otobusun yarın 17:00 gibi oldugunu ogrenince, sabah erken Isparta'ya gitmeye (08:15) , 2,5 saatte Isparta'ya vardiktan sonra 12:00 Pamukkale otobusuyle Istanbul'a gitmeye karar verdik.

20 Nisan 2012 Cuma 7. Gun

Sabah erkenden (08:15 hareketle)cogunlukla yarı bozuk koy yollarından gecerek minibusle 2,5 saatte Isparta'ya gittik.

Yol Egirdir'den de geciyor ve Egirdir-Isparta arası Dedegol faaliyetlerimizden bilindik bir cografya sunuyor. 12:00'de kalkan Pamukkale Seyahat otobusunda en arkada oturdugumuz koltuklar oldukca rahat olmasına ragmen (tesekkurler Ural) yine de bir suru yerde indı/bındı yapıldıgından ve mola verildiğinden ancak 9,5 saatte Istanbul'a varabıldık.

Guzel bir faaliyet yapmanın mutlulugu ile, gelecek yıl kaldığımız yerden devam etmek uzere bu faaliyeti sonlandırırken, Ural ve Ibrahim'e tekrar tesekkurler, benim acımdan gercekten cok zevkli bir faaliyet oldu.

NOTLAR-ONEMLI BILGILER

Raporda rotayla ilgili detaylar anlatılmakla birlikte, sadece bizim aktardıklarımıza dayanarak bir faaliyet duzenlenmesi mumkun degildir, bu sebeple gelecekteki yuruyusculerin Kate Clow'un "St Paul Yolu" kitabını mutlaka okumaları tavsiye edilir. Biz yuruyecegimiz rotalarla ilgili sayfaları fotokopi cekerek yanımıza aldık,ayrıca kitaptaki haritanın (orijinal boyu oldukca buyuk olduğundan) ilgili bolumunu renkli fotokopi cekerek yanınıza almanız da cok faydalı olacaktır.

St Paul yolunda yuruyus planlayanlar için bence en onemli unsurlardan biri faaliyet zamanlaması. 15 Mayıs-15 Eylul arasında bolge cok sıcak olacağından, faaliyeti cok zorlastırıp keyfini de dusurecektir kanımca. Ayrıca tasınması gereken su miktarını da arttıracığı da cabası. Biz Nisan ayında yururken bile bazı gunler sıcaklıklar 30 derecelere yaklasmıstı.

Ibrahim ve Ural'ın aktardığına gore, St Paul yolundaki isaretler Likya yoluna gore daha seyrek ve yer yer hic isaret gorunmuyor. Bunun en buyuk sebepleri St Paul yolunun cok daha az kullanılması, isaretlerin eski olması ve gectığımız kis yasanan asırı yağıs ve sellerle tasların(dolayısıyla uzerlerindeki isaretlerin) yerlerinden sokulmesi. Bu sebeple gunluk yuruyus surelerini hesaplarken yer yer kaybolacağınızı veya yanlış yone sapacağınızı mutlaka gozonune almalısınız. (Biz de sık sık nasibimizi aldık bu durumdan ☺) Fakat bu da uzun mesafe yuruyuslerinin dogal bir parçası.

Rotanın neredeyse tamamında karsılastığımız koyluler yuruyusculere alısıklar ve sordugunuzda yonleri gosterebiliyorlar.

Biz neredeyse hemen hic GPS kullanmadık (iki yer dışında), dolayısıyla GPS kullanımı olası yuruyusculere hayatı kolaylastırmakla birlikte, zaruri de degil kanımca.

Kitapta belirtilen koylerin buyuk bir cogunlugu koyden cok mezra olarak adlandırılabilir ancak ve bakkal vb dukkan bulmak mumkun degil buralarda. Bakkal olan yerleri raporda beirtmeye calıstım zaten. Bu sebeple yiyecek planlaması yaparken bunu gozonune almakta fayda var. Fakat ufak yerlesimlerde bakkal olmasa bile yine de ekmek, yumurta vs gibi basit yiyecekleri kucuk bir ucret karsılığında temin etmek mumkun.

Karacan Otel – Ibrahim Karacan – Sutculer/Isparta 0 246 351 24 11 0 538 416 29 39 www.karacanotel.com

Sutculer – Antalya	Tandogan Seyahat	Cuma ve Pazar 15:00	Diger gunler 07:30
Antalya – Sutculer	Tandogan Seyahat	Her gun 18:00	
Sutculer – Isparta	Tandogan Seyahat	Her gun 06:30 08:15 11:30 15:00 16:00	
Isparta – Sutculer	Tandogan Seyahat	Her gun 07:30 09:00 12:30 15:00 18:00	

Tandogan Seyahat www.tandoganturizm.com

Isparta 0 246 223 44 85

Sutculer 0 246 351 20 17

Mehmet Tandogan 0 536 856 24 64

Sutculer-Isparta yaklasik 2,5 saat. Antalya-Sutculer seferlerinde, Antalya Ilceler Otogari'ndan hareket ediliyor.
Ayrıca haftada 3 gun karsilikli olarak Sutculer-Istanbul otobus seferleri de duzenliyorlar..

Nedim Ipekel